

Sygn. akt I C 1407/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko W. G.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 1407/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł do zasądzenie od strony pozwanej – W. G. kwoty 1.296,16 zł z odsetkami umownymi w wysokości 14 % od dnia 12 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że dochodzi należności z tytułu umowy pożyczki udzielonej stronie pozwanej drogą elektroniczną.

Strona pozwana nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie złożyła wyjaśnień w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dopuścił dowody w postaci odpisów dokumentów przedłożonych przez powoda, które zostały opatrzone podpisem, zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałem i były – w ocenie Sądu – wiarygodne. Pozostałe wnioskowane dowody zostały pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego bądź nie było pewne, czy stanowią odzwierciedlenie oryginałów, czy zostały sporządzone przez uprawnione osoby, czy pochodzą od wskazanego w nich autora, czy też zostały doręczone stronie pozwanej. Należy przy tym stwierdzić to, że wydruki złożone przez powoda nie są dokumentami sporządzonymi w formie elektronicznej, natomiast jeśli przyjąć, że stanowią dokumenty sporządzone w formie dokumentowej, to – zdaniem Sądu – dowodziłyby jedynie tego, że powód dysponował danymi osobowymi strony pozwanej oraz że strona pozwana przelała na rachunek powoda niewielką sumę pieniędzy, jednak nie sposób stwierdzić, czy stanowiło to potwierdzenie zawiązania konkretnego stosunku prawnego. Wydruki te w każdym razie nie dowodzą zawarcia między

stronami umowy pożyczki, na którą powołuje się powód w uzasadnieniu pozwu, a ona stanowi podstawę faktyczną powództwa, poza którą Sąd działając w zgodzie z przepisem art. 321 § 1 kpc wyjść nie może.

Zdaniem Sądu zatem powód nie wykazał tego, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na istnienie wierzytelności wobec strony pozwanej z tytułu umowy pożyczki będącej przedmiotem procesu.

Zgodnie zaś z generalną dyrektywą wyrażoną w przepisie art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem przepisu art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W tym miejscu wskazać należy również na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431). Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 kpc, zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również to, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

SSR Paweł Juszczyzyn